

Látom, hogy nézed az embert a sarkon,
Zsebéből árut kínál.
Az mondja, nem fogod megbánni, hidd el,
Az övé a legtisztább.
Most még csak tőled függ minden,
Nem könnyű a valóság.

Azt súgják néhányan, csináld csak bátran,
Ez mindenen átsegít.
Csak nem félsz egy csipetnyi fehér portól,
Ami az égbe repít. Most még csak tőled függ minden,
Nem könnyű a valóság.

Mi vagyunk a hely, a menedékhely.
Ne hallgass másra, hozzánk gyere el!
Gyere hozzánk el! Gyere hozzánk el!

Nézd meg csak jobban a kínáló kezét
Nézd meg a csábítót.
A halál jelét hordja mind magán, ott van,
A még nem is láthatót.